

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

16 oktober 2008

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de wet van 26 mei 2002
betreffende het recht op maatschappelijke
integratie, teneinde het leefloon op te
trekken tot boven de armoedegrens en het
aan de samenwonenden toegekende bedrag
af te stemmen op het aan de alleenstaanden
toegekende bedrag**

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN MEVROUW **GENOT c.s.**

Hoofdstuk I (*nieuw*)

**Een hoofdstuk I invoegen, dat artikel 1 bevat en
waarvan het opschrift luidt als volgt:**

«**HOOFDSTUK I. — Algemene bepaling**»

VERANTWOORDING

De invoeging van hoofdstukken strekt ertoe structuur aan
te brengen in het door de andere amendementen gewijzigde
wetsvoorstel.

Voorgaande documenten:

Doc 52 0051/ (B.Z.):

001: Wetsvoorstel van mevrouw Genot c.s.
002: Advies van het Rekenhof.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

16 octobre 2008

PROPOSITION DE LOI

**modifiant la loi du 26 mai 2002 concernant
le droit à l'intégration sociale en vue
de porter le niveau du revenu d'intégration
au-dessus du seuil de pauvreté et d'aligner
le montant octroyé aux cohabitants sur
celui octroyé aux isolés**

AMENDEMENTS

N°1 DE MME **GENOT ET CONSORTS**

Chapitre Ier (*nouveau*)

**Insérer un chapitre Ier, comprenant l'article 1er,
rédigé comme suit:**

«**CHAPITRE IER — Disposition générale**»

JUSTIFICATION

L'insertion de chapitres a pour but de structurer la proposi-
tion telle que modifiée par les autres amendements.

Documents précédents:

Doc 52 0051/ (S.E.):

001: Proposition de loi de Mme Genot et consorts.
002: Avis de la Cour des Comptes.

Nr. 2 VAN MEVROUW **GENOT c.s.**Hoofdstuk II (*nieuw*)

Een hoofdstuk II invoegen, dat artikel 2 bevat en waarvan het opschrift luidt als volgt:

«**HOOFDSTUK II – Leefloon**»

VERANTWOORDING

Zie amendement nr. 1.

Nr. 3 VAN MEVROUW **GENOT c.s.**Art. 3 tot 5 (*nieuw*)

Een hoofdstuk III invoegen, dat de artikelen 3 tot 5 bevat en luidt als volgt:

«**HOOFDSTUK III. — Tegemoetkomingen voor personen met een handicap**

Art. 3. — Artikel 9bis van het koninklijk besluit van 6 juli 1987 betreffende de inkomensvervangende tegemoetkoming en de integratietegemoetkoming wordt vervangen als volgt:

«Art. 9bis. — § 1. Voor de berekening van de inkomensvervangende tegemoetkoming wordt geen rekening gehouden met:

1. het gedeelte van het inkomen van de persoon met wie de persoon met een handicap een huishouden vormt, dat niet meer bedraagt dan 10.500,00 EUR;

2. het inkomen verworven uit werkelijk gepresteerde arbeid door de persoon met een handicap, voor de schijf van 0 EUR tot 10.450,00 EUR; voor de schijf van 10.450,01 EUR tot 24.375,00 EUR is de vrijstelling evenwel beperkt tot 50%; deze bedragen zijn gekoppeld aan het spilindexcijfer 103,14 van de consumptieprijzen (basis 1996 = 100);

3. het deel van de andere inkomsten dan die vermeld in 1° of 2°, dat geen 6.950,00 EUR per jaar overschrijdt; dit bedrag is gekoppeld aan het spilindexcijfer 103,14 van de consumptieprijzen (basis 1996 = 100).

§ 2. De in § 1, 1° en 3°, in aanmerking genomen bedragen zijn die welke van kracht zijn op de dag dat de aanvraag of de nieuwe aanvraag voor een tegemoetkoming uitwerking heeft, dan wel op de eerste

N°2 DE MME **GENOT ET CONSORTS**Chapitre II (*nouveau*)

Insérer un chapitre II, comprenant l'article 2, rédigé comme suit:

«**CHAPITRE II: Revenu d'intégration**»

JUSTIFICATION

Voir amendement n°1.

N°3 DE MME **GENOT ET CONSORTS**Art. 3 à 5 (*nouveaux*)

Insérer un chapitre III, comprenant les articles 3 à 5, rédigé comme suit:

«**CHAPITRE III. — Allocations pour personnes handicapées**

Art.3. — L'article 9bis de l'arrêté royal du 6 juillet 1987 relatif à l'allocation de remplacement de revenus et à l'allocation d'intégration est remplacé par la disposition qui suivante:

«Art. 9bis. — §1er. Pour le calcul de l'allocation de remplacement de revenus, il n'est pas tenu compte:

1. de la partie du revenu de la personne avec laquelle la personne handicapée forme un ménage, qui ne dépasse pas 10.500,00 EUR;

2. des revenus acquis par un travail effectivement presté par la personne handicapée, pour la tranche de 0 EUR à 10.450,00 EUR; pour la tranche de 10.450,01 EUR à 24.375,00 EUR, cette exonération est cependant limitée à 50%; Ces montants sont liés à l'indice pivot 103,14 des prix à la consommation (base 1996=100);

3. de la partie des autres revenus que ceux mentionnés au 1° ou au 2° qui ne dépasse pas 6.950,00 EUR par an; ce montant est lié à l'indice pivot 103,14 des prix à la consommation (base 1996=100).

§ 2. Les montants pris en considération au § 1er, 1° et 3° sont ceux qui sont en vigueur à la date de prise d'effet de la demande ou de la nouvelle demande d'allocation ou au premier jour du mois qui suit le fait donnant

dag van de maand volgend op het feit dat leidt tot de ambtshalve herziening als bedoeld in artikel 23, § 1 tot § 1ter van het koninklijk besluit van 22 mei 2003 betreffende de procedure voor de behandeling van de dossiers inzake tegemoetkomingen aan personen met een handicap.».

Art. 4. — Artikel 9ter van hetzelfde besluit wordt vervangen als volgt:

«Art. 9ter. — § 1. Voor de berekening van de integratietegemoetkoming geldt een volledige vrijstelling voor de overeenkomstig artikel 8 bepaalde jaarlijkse inkomsten, de vervangingsinkomens en de inkomensvervangende tegemoetkoming, alsook voor die van de persoon met de wie de persoon met een handicap een huishouden vormt.

§ 2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder «vervangingsinkomen» verstaan het geheel van de sociale uitkeringen die de persoon met een handicap ontvangt op grond van de reglementeringen inzake ziekte en invaliditeit, werkloosheid, arbeidsongevallen, beroepsziekten, rust- en overlevingspensioenen, inkomensgarantie voor ouderen en gewaarborgd inkomen voor bejaarden.».

Art. 5. — Artikel 6, § 1, van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap, vervangen bij de wet van 24 december 2002, gewijzigd bij de wetten van 22 december 2003 en van 27 april 2007, wordt aangevuld met een lid, luidende:

«De Koning past het basisbedrag van de in deze paragraaf bedoelde inkomensvervangende tegemoetkoming aan zonder dat het lager mag liggen dan de jaarlijks per 1 januari van het lopende jaar berekende jaarlijkse armoedegrens.».

VERANTWOORDING

Art. 3. Thans kan een persoon met een handicap een inkomensvervangende tegemoetkoming en een integratietegemoetkoming krijgen, mits diens beroeps- of vervangingsinkomen, dan wel het inkomen van de persoon met wie de betrokkene een huishouden vormt, de vastgestelde maxima niet overschrijdt.

De regering besliste in 2006 het beroeps- en het vervangingsinkomen van de personen met een handicap in hogere mate vrij te stellen. Niettemin valt het stelsel vaak onrechtvaardig uit en zijn de ermee gepaard gaande werkloosheidsvallen nog erg groot. Een veel grondiger hervorming van de regeling is dan ook noodzakelijk.

lieu à la révision d'office visée à l'article 23, §1 à §1ter de l'arrêté royal du 22 mai 2003 relatif à la procédure concernant le traitement des dossiers en matière d'allocations aux personnes handicapées.».

Art. 4. — L'article 9ter du même arrêté est remplacé par la disposition qui suivante:

«Art. 9ter. — § 1er Pour le calcul de l'allocation d'intégration, les revenus annuels déterminés conformément à l'article 8, les revenus de remplacement et l'allocation de remplacement de revenu de la personne handicapée, ainsi que ceux de la personne avec laquelle la personne handicapée forme un ménage, sont totalement immunisés.

§ 2. Pour l'application du présent article, il faut entendre par revenus de remplacement, l'ensemble des prestations sociales que la personne handicapée perçoit sur la base des réglementations en matière de maladie et d'invalidité, de chômage, d'accidents du travail, des maladies professionnelles, des pensions de retraite et de survie, de garantie de revenu aux personnes âgées et de revenu garanti aux personnes âgées.».

Art. 5. — L'article 6, § 1er, de la loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux personnes handicapées, remplacé par la loi du 24 décembre 2002, modifié par les lois du 22 décembre 2003 et du 27 avril 2007, est complété par l'alinéa suivant:

«Le Roi adapte le montant de base de l'allocation de remplacement visée au présent paragraphe sans que celui-ci puisse être inférieur au seuil de pauvreté annuel calculé annuellement au 1er janvier de l'année en cours.».

JUSTIFICATION

Art. 3. Actuellement, l'allocation de remplacement de revenu et l'allocation d'intégration pour les personnes handicapées sont accordées à condition que les revenus professionnels ou de remplacement, dont bénéficient la personne handicapée, ou ceux de la personne avec laquelle la personne handicapée forme un ménage, ne dépassent pas certains plafonds.

Bien que le gouvernement ait décidé en 2006 d'augmenter les abattements sur les revenus professionnels et de remplacement de la personne handicapée, les injustices et les pièges à l'emploi demeurent très grands. Il faut aller beaucoup plus loin.

De thans geldende vrijstellingen zijn immers zo laag dat werkende personen met een handicap of de persoon met wie zij een huishouden vormen, nog sterk worden benadeeld. Werk is evenwel een van de belangrijkste vectoren voor maatschappelijke integratie. Ook werkende personen met een handicap krijgen te maken met het feit dat die handicap hen veel kost.

Dit amendement beoogt komaf te maken met de werkloosheidsvallen die het stelsel van de tegemoetkomingen voor personen met een handicap doet ontstaan, en de gemeenschap een groter deel te doen dragen van de kosten die een handicap meebrengt. Voorts strekt het amendement ertoe ervoor te zorgen dat de integratietegemoetkoming wordt berekend en toegekend op basis van een vrijstelling van het hele inkomen. Die tegemoetkoming moet de persoon met een handicap immers financieel in staat stellen om net als elke andere burger deel te nemen aan het maatschappelijk leven. Zij vormt dus geen inkomen dat bijdraagt tot persoonlijke verrijking. Het is derhalve niet normaal dat die tegemoetkoming varieert volgens het inkomen van het huishouden, terwijl ze afhankelijk zou moeten zijn van de graad van de handicap en de verminderde zelfredzaamheid die eruit voortvloeit.

Art. 4. Thans kan een persoon met een handicap een inkomensvervangende tegemoetkoming en een integratietegemoetkoming krijgen, mits diens beroeps- of vervangingsinkomen, dan wel het inkomen van de persoon met wie de betrokkene een huishouden vormt, de vastgestelde maxima niet overschrijdt.

De regering besliste in 2006 het beroeps- en het vervangingsinkomen van de personen met een handicap in hogere mate vrij te stellen. Niettemin valt het stelsel vaak onrechtvaardig uit en zijn de ermee gepaard gaande werkloosheidsvallen nog erg groot. Een veel grondiger hervorming van de regeling is dan ook noodzakelijk.

De thans geldende vrijstellingen zijn immers zo laag dat werkende personen met een handicap of de persoon met wie zij een huishouden vormen, nog sterk worden benadeeld. Werk is evenwel een van de belangrijkste vectoren voor maatschappelijke integratie. Ook werkende personen met een handicap krijgen te maken met het feit dat die handicap hen veel kost.

Dit amendement beoogt komaf te maken met de werkloosheidsvallen die het stelsel van de tegemoetkomingen voor personen met een handicap doet ontstaan, en de gemeenschap een groter deel te doen dragen van de kosten die een handicap meebrengt. Voorts strekt het amendement ertoe ervoor te zorgen dat de integratietegemoetkoming wordt berekend en toegekend op basis van een vrijstelling van het hele inkomen. Die tegemoetkoming moet de persoon met een handicap immers financieel in staat stellen om net als elke andere burger deel te nemen aan het maatschappelijk leven. Zij vormt dus geen inkomen dat bijdraagt tot persoonlijke verrijking. Het is derhalve niet normaal dat die tegemoetkoming varieert volgens het inkomen van het huishouden, terwijl ze afhankelijk zou moeten zijn van de graad van de handicap en de verminderde zelfredzaamheid die eruit voortvloeit.

En effet, la faiblesse des abattements actuellement en vigueur pénalise encore très fortement la personne handicapée, ou la personne avec laquelle cette dernière forme un ménage, qui exerce une activité professionnelle. Or, l'activité professionnelle est un des principaux vecteurs d'insertion sociale. De plus, ce n'est pas parce que la personne handicapée travaille qu'elle ne doit pas faire face à des dépenses importantes dues à son handicap.

L'amendement vise à supprimer les pièges à l'emploi du système des allocations aux personnes handicapées et à étendre la prise en charge par la collectivité du surcoût lié à l'handicap. De plus, il immunise l'ensemble des revenus pour le calcul et l'octroi de l'allocation d'intégration. Cette allocation a, en effet, comme objectif de couvrir les frais que la personne handicapée doit assumer pour pouvoir participer à la vie sociale comme tout autre citoyen. Il ne s'agit pas d'un revenu qui participe à l'enrichissement personnel. Il est donc anormal que cette allocation varie en fonction des revenus du ménage alors qu'elle doit varier en fonction du degré de handicap et de la perte d'autonomie qui en résulte.

Art. 4. Actuellement, l'allocation de remplacement de revenu et l'allocation d'intégration pour les personnes handicapées sont accordées à condition que les revenus professionnels ou de remplacement, dont bénéficient la personne handicapée, ou ceux de la personne avec laquelle la personne handicapée forme un ménage, ne dépassent pas certains plafonds.

Bien que le gouvernement ait décidé en 2006 d'augmenter les abattements sur les revenus professionnels et de remplacement de la personne handicapée, les injustices et les pièges à l'emploi demeurent très grands. Il faut aller beaucoup plus loin.

En effet, la faiblesse des abattements actuellement en vigueur pénalisent encore très fortement la personne handicapée, ou la personne avec laquelle cette première forme un ménage, qui exerce une activité professionnelle. Or, l'activité professionnelle est un des principaux vecteurs d'insertion sociale. De plus, ce n'est pas parce que la personne handicapée travaille qu'elle ne doit pas faire face à des dépenses importantes dues à son handicap.

L'amendement vise à supprimer les pièges à l'emploi du système des allocations aux personnes handicapées et à étendre la prise en charge par la collectivité du surcoût lié au handicap. De plus, il immunise l'ensemble des revenus pour le calcul et l'octroi de l'allocation d'intégration. Cette allocation a, en effet, comme objectif de couvrir les frais que la personne handicapée doit assumer pour pouvoir participer à la vie sociale comme tout autre citoyen. Il ne s'agit pas d'un revenu qui participe à l'enrichissement personnel. Il est donc anormal que cette allocation varie en fonction des revenus du ménage alors qu'elle doit varier en fonction du degré de handicap et de la perte d'autonomie qui en résulte.

Art. 5. Dit amendement strekt ertoe de inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een handicap tot de armoedegrens op te trekken.

Nr. 4 VAN MEVROUW GENOT c.s.

Art. 6 tot 8 (*nieuw*)

Een hoofdstuk IV invoegen, dat de artikelen 6 tot 8 bevat en luidt als volgt:

«**HOOFDSTUK IV. — Werkloosheidsuitkering**

Art. 6. — *In artikel 115, eerste lid, van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, vervangen bij het koninklijk besluit van 24 januari 2002 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 19 juni 2007, wordt punt 3° vervangen als volgt:*

«3° 26,19 EUR voor de samenwonende werknemer vóór het verstrijken van de eventueel verlengde periode van vijftien maanden bedoeld in artikel 114, § 4»;

Art. 7. — *Artikel 115 van hetzelfde besluit wordt aangevuld als volgt:*

«De maandelijkse werkloosheidsuitkering berekend op grond van de geïndexeerde bedragen als bedoeld in de punten 1° tot 3° mag niet lager liggen dan de maandelijkse armoedegrens, jaarlijks berekend per 1 januari van het lopende jaar.»;

Art. 8. — *In artikel 124 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 4 augustus 1996 en het koninklijk besluit van 19 juni 2007, worden de volgende wijzigingen aangebracht:*

1. het punt 3° wordt vervangen als volgt:

«3°-a: voor de samenwonende werknemer:

- a) 8,63 EUR, indien hij minder dan 18 jaar is;
- b) 13,56 EUR, indien hij 18 jaar is, maar minder dan 21 jaar is;
- c) 22,46 EUR, indien hij 21 jaar is of ouder;

3°-b: in afwijking van punt 3°-a, stemt het dagbedrag van de wachtuitkering overeen met het dagbedrag van de werkloosheidsuitkering vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van onderafdeling 2, indien de werknemer met gezinslast gedurende de wachttijd, bedoeld in artikel 36, ten minste achtenzeventig arbeidsdagen in de zin van de artikelen 37 en 43 kan bewijzen.»;

Art. 5. Cet amendement a pour but d'augmenter l'allocation de remplacement de revenus pour personnes handicapées au niveau du seuil de pauvreté.

N°4 DE MME GENOT ET CONSORTS

Art. 6 à 8 (*nouveaux*)

Insérer un chapitre IV, comprenant les articles 6 à 8, rédigé comme suit:

«**CHAPITRE IV. — Allocation de chômage**

Art. 6. — *À l'article 115, alinéa 1er, de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage, remplacé par l'arrêté royal du 24 janvier 2002 et modifié par l'arrêté royal du 19 juin 2007, le 3° est remplacé par la disposition suivante:*

«3° 26,19 EUR pour le travailleur cohabitant avant l'expiration de la période de quinze mois éventuellement prolongée visée à l'article 114, § 4;

Art. 7. — *L'article 115 du même arrêté est complété par l'alinéa suivant:*

«L'allocation de chômage mensuelle calculée sur la base des montants indexés visés aux points 1° à 3° ne peut être inférieure au seuil de pauvreté mensuel calculé annuellement au 1er janvier de l'année en cours.»;

Art. 8. — *À l'article 124 du même arrêté, modifié par les arrêtés royaux du 4 août 1996 et du 19 juin 2007, sont apportées les modifications suivantes:*

1. le point 3° est remplacé par ce qui suit:

«3°-a: pour le travailleur cohabitant:

- a) 8,63 EUR, s'il est âgé de moins de 18 ans;
- b) 13,56 EUR, s'il est âgé de 18 ou plus;
- c) 22,46 EUR, s'il est âgé d'au moins 21 ans;

3°-b: par dérogation au point 3-a, le montant journalier de l'allocation d'attente correspond au montant journalier de l'allocation de chômage fixé conformément aux dispositions de la sous-section 2, lorsque le travailleur ayant charge de famille peut justifier pendant le stage visé à l'article 36, d'au moins septante-huit journées de travail au sens de l'article 37 et 43»;

2. dit artikel wordt aangevuld als volgt:

«De maandelijkse wachtuitkering berekend op grond van de geïndexeerde bedragen als bedoeld in de punten 1° tot 3° mag niet lager liggen dan de maandelijkse armoedegrens, jaarlijks berekend per 1 januari van het lopende jaar.»»

VERANTWOORDING

Art. 6. Dit amendement strekt ertoe, in verband met het minimumbedrag van de werkloosheidsuitkering, de status van samenwonenden af te stemmen op die van alleenstaanden.

Art. 7. Dit amendement beoogt de werkloosheidsuitkeringen op te trekken tot op het niveau van de armoedegrens.

Art. 8. Dit amendement beoogt de wachtuitkering op te trekken tot op het niveau van de armoedegrens (punt 2), en tevens de status van samenwonenden op dat punt af te stemmen op die van alleenstaanden (punt 1).

Nr. 5 VAN MEVROUW GENOT c.s.

Art. 9 tot 13 (nieuw)

Een hoofdstuk V invoegen, dat de artikelen 9 tot 13 bevat en luidt als volgt:

«**HOOFDSTUK V. — Primaire ongeschiktheidsuitkeringen en invaliditeitsuitkeringen**

Art. 9. — Artikel 87 van de betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994 wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 87. — Onverminderd het bepaalde in artikel 97 ontvangt de in artikel 86, § 1, bedoelde gerechtigde die arbeidsongeschikt is als omschreven in artikel 100, over elke werkdag van een éénjarig tijdvak ingaande op de aanvangsdag van zijn arbeidsongeschiktheid, of over elke dag van datzelfde tijdvak die wordt gelijkgesteld met een werkdag door een verordening van het Beheerscomité van de Dienst uitkeringen, een uitkering, «primaire ongeschiktheidsuitkering» genoemd, die niet lager mag zijn dan 60 pct. van het gederfde loon; het loon dat in aanmerking wordt genomen, mag niet hoger zijn dan het bedrag dat door de Koning wordt vastgesteld; dit maximum is eveneens van toepassing wanneer de gerechtigde bij meer dan één werkgever in dienst is.

2. cet article est complété par l'alinéa suivant:

«L'allocation d'attente mensuelle calculée sur la base des montants indexés visés aux points 1° à 3° ne peut, être inférieure au seuil de pauvreté mensuel calculé annuellement au 1er janvier de l'année en cours.»»

JUSTIFICATION

Art. 6. Cet amendement a pour but d'aligner pour le minimum de l'allocation de chômage le statut de la personne cohabitante sur celui des isolés.

Art. 7. Cet amendement a pour but d'augmenter les allocations de chômage au niveau du seuil de pauvreté.

Art. 8. Cet amendement, d'une part, augmente l'allocation d'attente au niveau du seuil de pauvreté (point 2) et, d'autre part, aligne pour cette même allocation le statut de la personne cohabitante sur celui des isolés (point 1).

N°5 DE MME GENOT ET CONSORTS

Art. 9 à 13 (nouveaux)

Insérer un chapitre V, comprenant les articles 9 à 13, rédigé comme suit:

«**CHAPITRE V. — Indemnités d'incapacité primaire et d'invalidité**

Art. 9. — L'article 87 des lois coordonnées du 14 juillet 1994 relatives à l'assurance obligatoire des soins de santé est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 87. — Sans préjudice des dispositions de l'article 97, le titulaire visé à l'article 86, § 1er, en état d'incapacité de travail telle qu'elle est définie à l'article 100, reçoit pour chaque jour ouvrable de la période d'un an prenant cours à la date de début de son incapacité de travail ou pour chaque jour de cette même période assimilé à un jour ouvrable par un règlement du Comité de gestion du Service des indemnités, une indemnité dite «indemnité d'incapacité primaire», qui ne peut être inférieure à 60 p.c. de la rémunération perdue, sans que la rémunération prise en considération ne puisse dépasser le montant fixé par le Roi; ce maximum est également d'application lorsque le titulaire est occupé par plusieurs employeurs.

Het gederfde loon wordt vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 10 juni 2001 waarin, met toepassing van artikel 39 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, het uniform begrip «gemiddeld dagloon» wordt vastgesteld en sommige wettelijke bepalingen met elkaar in overeenstemming worden gebracht, alsook overeenkomstig de nadere berekeningsregels zoals bepaald door de in artikel 80, 5° bedoelde verordening.

Voor de in artikel 86, § 1, 1°, c), bedoelde gerechtigden, alsmede voor de gerechtigden die voormelde hoedanigheid behouden krachtens artikel 131, is het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering gelijk aan het bedrag van de werkloosheidsuitkering waarop zij aanspraak zouden hebben indien ze zich niet in staat van arbeidsongeschiktheid bevonden, gedurende een door de Koning te bepalen tijdvak; deze bepaling is niet van toepassing op de tijdelijke werklozen en de werklozen die door de Koning met een tijdelijke werkloze worden gelijkgesteld. De Koning kan de toepassing van deze maatregel uitbreiden tot de voormelde gerechtigden die de hoedanigheid van gerechtigde, bedoeld in artikel 86, § 1, 1°, a), verworven hebben sedert minder dan één maand bij de aanvang van hun arbeidsongeschiktheid

Indien de gerechtigde over een tijdvak van minder dan veertien dagen niet langer in staat van primaire arbeidsongeschiktheid is als bedoeld in artikel 100 onderbreekt dat tijdvak waarover geen primaire ongeschiktheidsuitkering wordt betaald, de loop van het tijdvak van primaire ongeschiktheid niet.

De in de artikelen 114 en 114bis bedoelde tijdvakken van moederschapsbescherming die vallen in de loop van een tijdvak van primaire ongeschiktheid, schorsen het laatstgenoemde tijdvak. Voor de gerechtigden die aanspraak hebben op het aan de mijnwerkers en de ermee gelijkgestelden toegekende invaliditeitspensioen, loopt het recht op primaire ongeschiktheidsuitkeringen af op het einde van de zesde maand arbeidsongeschiktheid. Evenwel worden de rechten van deze werknemers over de eerste zes maanden die op het hiervoor bepaalde tijdvak volgen, door de Koning vastgesteld. De Koning bepaalt eveneens de nadere voorwaarden waaronder de zesde maand van de arbeidsongeschiktheid wordt verlengd of ingekort tot op het einde van een kalendermaand.

De Koning bepaalt de hoegrootheid van de primaire ongeschiktheidsuitkering. Hij bepaalt eveneens het minimumbedrag van de uitkering die toegekend kan worden aan de verschillende categorieën van gerechtigden bepaald overeenkomstig de artikelen 93, 93bis

La rémunération perdue est déterminée conformément aux dispositions de l'arrêté royal du 10 juin 2001 établissant la notion uniforme de «rémunération journalière moyenne» en application de l'article 39 de la loi du 26 juillet 1996 portant modernisation de la sécurité sociale et assurant la viabilité des régimes légaux des pensions et harmonisant certaines dispositions légales, et sur base des modalités de calcul fixées par le règlement visé à l'article 80, 5°.

Pour les titulaires visés à l'article 86, § 1er, 1°, c), ainsi que pour les titulaires qui maintiennent la qualité précitée en vertu de l'article 131, le montant de l'indemnité d'incapacité primaire est égal à celui de l'allocation de chômage à laquelle ils auraient pu prétendre s'ils ne s'étaient pas trouvés en état d'incapacité de travail, pendant une période à déterminer par le Roi; cette disposition n'est pas applicable aux chômeurs temporaires et aux chômeurs qui sont assimilés à des chômeurs temporaires par le Roi.) (Le Roi peut étendre l'application de cette mesure aux titulaires susvisés qui ont acquis la qualité de titulaire visé à l'article 86, § 1er, 1°, a), depuis moins d'un mois au début de leur incapacité de travail.)

Si le titulaire cesse d'être en incapacité primaire, au sens de l'article 100, pendant une période comptant moins de quatorze jours, cette période non indemnisée n'interrompt pas le cours de la période d'incapacité primaire.

Les périodes de protection de la maternité visées aux articles 114 et 114bis, qui surviennent dans le courant d'une période d'incapacité primaire, suspendent le cours de ladite période. Pour les travailleurs qui peuvent prétendre à la pension d'invalidité accordée aux ouvriers mineurs et assimilés, le droit à l'indemnité d'incapacité primaire expire à la fin du sixième mois d'incapacité de travail. Toutefois, les droits de ces travailleurs pendant les six premiers mois qui suivent la période fixée ci-dessus sont déterminés par le Roi. Le Roi détermine également les modalités suivant lesquelles le sixième mois de l'incapacité de travail est prolongé ou écourté jusqu'à la fin du mois civil.

Le Roi fixe le taux de l'indemnité d'incapacité primaire. Il fixe également le montant minimum de l'indemnité qui peut être accordée aux différentes catégories de titulaires déterminées conformément aux articles (93, 93bis et 93ter), ainsi que les conditions d'octroi en ce

en 93ter, alsmede de toekenningsvoorwaarden, inclusief het tijdstip vanaf wanneer voormeld minimumbedrag kan worden toegekend.».

Art. 10. — In artikel 93 van dezelfde gecoördineerde wetten, gewijzigd bij de wet van 4 augustus 1996, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1) in het zesde lid worden de woorden «60 pct.» vervangen door de woorden «65 pct»;

2) in het zevende lid worden de woorden «alsmede de voorwaarden waaronder aan de gerechtigde die niet als «werknemer met persoon ten laste» wordt beschouwd een hogere uitkering kan worden toegekend wegens verlies van enig inkomen» weggelaten.

Art. 11. — Artikel 107 van dezelfde gecoördineerde wetten wordt aangevuld met het volgende lid:

«De bedragen van de maandelijks uitkeringen mogen na indexering niet lager liggen dan de maandelijks armoededrempel die jaarlijks wordt berekend op 1 januari van het lopende jaar.».

Art. 12. — Artikel 211 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 211. — § 1. De hoegrootheid van de primaire ongeschiktheidsuitkering wordt voor alle werknemers vastgesteld op 60 pct. van het gederfde loon bedoeld in artikel 87, eerste lid, van de gecoördineerde wet.

§ 2. Voor de in artikel 86, § 1, 1°, c), van de gecoördineerde wet bedoelde gerechtigde, evenals voor de gerechtigde die voormelde hoedanigheid behoudt krachtens artikel 131 van dezelfde wet, is de primaire ongeschiktheidsuitkering gedurende de eerste zes maanden arbeidsongeschiktheid gelijk aan de werkloosheidsuitkering waarop zij aanspraak zouden hebben indien zij zich niet in staat van arbeidsongeschiktheid bevonden.

Voor het bepalen van de in het eerste lid genoemde periode van zes maanden wordt rekening gehouden met de duur van de periode van moederschapsbescherming die onmiddellijk voorafgaat aan de periode van arbeidsongeschiktheid.

De maatregel tot alignering van het bedrag van de arbeidsongeschiktheidsuitkering op het bedrag van de in het eerste lid bedoelde werkloosheidsuitkering, is evenwel niet van toepassing op de tijdelijke werkloze. Voor de toepassing van deze bepaling worden met tijde-

compris le moment à partir duquel ledit minimum peut être accordé.»;

Art. 10. — À l'article 93 des mêmes lois coordonnées, modifié par la loi du 4 août 1996, sont apportées les modifications suivantes:

1) à l'alinéa 6, les mots «60 p.c.» sont remplacés par les mots «65 p.c.»

2) à l'alinéa 7, les mots «ainsi que les conditions dans lesquelles une indemnité plus élevée peut être accordée pour perte de revenu unique, au titulaire qui n'est pas considéré comme «travailleur ayant personne à charge» sont supprimés.

Art. 11. — L'article 107 des mêmes lois coordonnées est complété par l'alinéa suivant:

«Les montant des indemnités mensuelles ne peuvent, une fois indexés, être inférieurs au seuil de pauvreté mensuel calculé annuellement au 1er janvier de l'année en cours.»;

Art. 12. — L'article 211 de l'arrêté royal du 3 juillet 1996 portant exécution de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994 est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 211. — §1er. Le taux de l'indemnité d'incapacité primaire est fixé à 60 p.c. de la rémunération perdue visée à l'article 87, alinéa 1er, de la loi coordonnée pour tous les travailleurs

§ 2. Pour le titulaire visé à l'article 86, § 1er, 1°, c, de la loi coordonnée, ainsi que pour le titulaire qui maintient la qualité précitée, en vertu de l'article 131 de la même loi, le montant de l'indemnité d'incapacité primaire est, pendant les six premiers mois d'incapacité de travail, égal à celui de l'allocation de chômage à laquelle il aurait pu prétendre s'il ne s'était pas trouvé en état d'incapacité de travail.

Pour la détermination de la période de six mois visée à l'alinéa premier, il est tenu compte de la durée de la période de protection de la maternité qui précède immédiatement la période d'incapacité de travail.

La mesure d'alignement du montant de l'indemnité d'incapacité de travail sur celui de l'allocation de chômage visée à l'alinéa 1er n'est toutefois pas applicable au chômeur temporaire. Sont assimilés à des chômeurs temporaires, pour l'application de la présente disposi-

lijke werklozen gelijkgesteld, de werknemers bedoeld in artikel 28, § 3, van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering en de werknemers die halftijds werken in het kader van het koninklijk besluit van 30 juli 1994 betreffende het halftijds brugpensioen.».

Art. 13. — In het tweede lid van artikel 213 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 10 juni 2001, 14 juni 2001, 5 mei 2004 en 5 juni 2007 worden de woorden «of 40 pct. van hetzelfde loon, naargelang het al dan niet in artikel 226 bedoelde gerechtigden betreft» weggelaten.».

VERANTWOORDING

Art. 9. Het is de bedoeling de status van de samenwonenden en die van de alleenstaanden met elkaar gelijk te stellen wat de primaire ongeschiktheidsuitkering betreft.

Art. 10. Punt 1 behelst een technische correctie, opdat met betrekking tot de invaliditeitsuitkeringen zowel in de wet als in het koninklijk besluit dezelfde hooggrootheden worden vermeld.

— Punt 2 strekt ertoe de status van de samenwonenden en die van de alleenstaanden met elkaar gelijk te stellen wat de primaire invaliditeitsuitkeringen betreft.

Art. 11. Het is de bedoeling het bedrag van de primaire ongeschiktheidsvergoeding en van de invaliditeitsvergoeding op het niveau van de armoededrempel te brengen.

Art. 12. Het is de bedoeling de status van de samenwonenden en die van de alleenstaanden met elkaar gelijk te stellen wat de primaire ongeschiktheidsuitkering betreft.

Art. 13. Het is de bedoeling de status van de samenwonenden en die van de alleenstaanden met elkaar gelijk te stellen wat de invaliditeitsuitkering betreft.

Nr. 6 VAN MEVROUW GENOT c.s.

Art. 14 en 15 (*nieuw*)

Een hoofdstuk VI invoegen, dat de artikelen 14 en 15 bevat en luidt als volgt:

«**HOOFDSTUK VI. — Rust- en overlevingspensioenen**

Art. 14. — Artikel 3, § 1, van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn, gewijzigd bij de wet van 29 december 1990, wordt aangevuld met het volgende lid:

tion, les travailleurs visés à l'article 28, § 3, de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage et les travailleurs occupés à mi-temps dans le cadre de l'arrêté royal du 30 juillet 1994 relatif à la prépension à mi-temps».

Art. 13. — À l'alinéa 2 de l'article 213 du même arrêté, modifié par les arrêtés royaux du 10 juin 2001, du 14 juin 2001, du 5 mai 2004 et du 5 juin 2007, les mots « ou 40 p.c. de la même rémunération, selon qu'il s'agit ou non de titulaires visés à l'article 226 » sont supprimés.».

JUSTIFICATION

Art. 9. Cet amendement a pour but d'aligner pour l'indemnité d'incapacité primaire le statut de la personne cohabitante sur celui des isolés.

Art. 10. Le point 1 est une correction technique afin de mettre en conformité le taux de l'indemnité d'invalidité prévu dans la loi et dans l'arrêté royal.

Le point 2 de l'article ajouté par cet amendement a pour but d'aligner pour l'indemnité d'invalidité le statut de la personne cohabitante sur celui des isolés.

Art. 11. Cet amendement augmente le montant des indemnités d'incapacité primaire et d'invalidité au niveau du seuil de pauvreté.

Art. 12. Cet amendement a pour but d'aligner pour l'indemnité d'incapacité primaire le statut de la personne cohabitante sur celui des isolés.

Art. 13. Cet amendement a pour but d'aligner pour l'indemnité d'invalidité le statut de la personne cohabitante sur celui des isolés.

N°6 DE MME GENOT ET CONSORTS

Art. 14 et 15 (*nouveaux*)

Insérer un Chapitre VI, comprenant les articles 14 et 15, rédigé comme suit:

«**CHAPITRE VI. — Pensions de retraite et de survie**

Art. 14. — L'article 3, § 1er, de la loi du 20 juillet 1990 instaurant un âge flexible de la retraite pour les travailleurs salariés et adaptant les pensions des travailleurs salariés à l'évolution du bien-être général, modifié par la loi du 29 décembre 1990, est complété par l'alinéa suivant:

«De met toepassing van de punten a) en b) van deze paragraaf verkregen bedragen mogen, na indexering, niet lager liggen dan de maandelijkse armoedegrens, jaarlijks berekend per 1 januari van het lopende jaar.»

Art. 15. — Artikel 4, § 1, eerste lid, van dezelfde wet wordt aangevuld als volgt:

«waarbij het bedrag van het aldus berekende overlevingspensioen, na indexering, niet lager mag liggen dan de maandelijkse armoedegrens, jaarlijks berekend per 1 januari van het lopende jaar.»».

VERANTWOORDING

Art. 14. Dit amendement strekt ertoe het bedrag van het rustpensioen op te trekken tot minimaal de armoedegrens.

Art. 15. Dit amendement strekt ertoe het bedrag van het overlevingspensioen van de langstlevende echtgenoot op te trekken tot minimaal de armoedegrens.

Nr. 7 VAN MEVROUW GENOT c.s.

Opschrift

Het opschrift van het wetsvoorstel vervangen door wat volgt:

«Wetsvoorstel tot verhoging van bepaalde gewaarborgde minimumuitkeringen tot de armoedegrens en tot afstemming van de aan de samenwonenden toegekende bedragen op de aan de alleenstaanden toegekende bedragen».

VERANTWOORDING

De wijziging van het opschrift is het gevolg van de indiening van andere amendementen.

Nr. 8 VAN MEVROUW GENOT c.s.

Art. 16 tot 21 (nieuw)

Een hoofdstuk VII invoegen, dat de artikelen 16 tot 21 bevat en luidt als volgt:

«Art. 16. — Artikel 6 van de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Les montants obtenus en application des points a) et b) du présent paragraphe ne peuvent, une fois indexés, être inférieurs au seuil de pauvreté mensuel calculé annuellement au 1er janvier de l'année en cours.»

Art. 15. — L'article 4, § 1er, alinéa 1er, de la même loi, est complété par les mots suivants:

«sans que le montant de la pension de survie ainsi calculé puisse, une fois indexé, être inférieur au seuil de pauvreté mensuel calculé annuellement au 1er janvier de l'année en cours»».

JUSTIFICATION

Art. 14. Cet amendement augmente le montant de la pension de retraite au niveau du seuil de pauvreté.

Art. 15. Cet amendement augmente le montant de la pension de retraite des personnes veuves au niveau du seuil de pauvreté.

N°7 DE MME GENOT ET CONSORTS

Intitulé

Remplacer l'intitulé de la proposition comme suit:

«Proposition de loi en vue d'augmenter le montant de certaines allocations minimales garanties au niveau du seuil de pauvreté et d'aligner les montants octroyés aux cohabitants sur ceux octroyés aux isolés.»

JUSTIFICATION

La modification du titre de la proposition est justifiée par l'introduction des autres amendements

N°8 DE MME GENOT ET CONSORTS

Art. 16 à 21 (nouveaux)

Insérer un Chapitre VII, comprenant les articles 16 à 21, rédigé comme suit:

«Art. 16. — L'article 6 de la loi du 22 mars 2001 instituant la garantie de revenus aux personnes âgées, est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 6. — § 1. Het bedrag van de inkomensgarantie beloopt ten hoogste (5.763,75 euro) per jaar. Onverminderd de toepassing van afdeling 2 van dit hoofdstuk wordt dit bedrag toegekend aan de betrokkene die aan de in de artikelen 3 en 17 bedoelde leeftijdsvoorwaarden voldoet, ongeacht of hij al dan niet met een of meer andere personen dezelfde hoofdverblijfplaats deelt.

De aanvrager en elke andere persoon die gewoonlijk met hem op dezelfde plaats verblijft, worden geacht dezelfde hoofdverblijfplaats te delen.

Het gewoonlijk verblijf blijkt hetzij uit de inschrijving in de bevolkingsregisters van de gemeente waar de verblijfplaats is gevestigd, hetzij uit ieder ambtelijk of administratief stuk dat op een werkelijk verblijf op eenzelfde adres duidt.

§ 2. Op het in § 1 bedoelde bedrag wordt de coëfficiënt 1,50 toegepast voor iedere gerechtigde die voldoet aan de in de artikelen 3 en 17 bedoelde leeftijdsvoorwaarden, ongeacht of hij al dan niet met één of meer andere personen dezelfde hoofdverblijfplaats deelt.

§ 3. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het in § 1 bedoelde bedrag verhogen. Dat bedrag mag na indexatie in geen geval lager liggen dan de maandelijkse armoedegrens die jaarlijks op 1 januari van het lopende jaar wordt berekend.

§ 4. Het in § 1 bedoelde bedrag is gekoppeld aan spilindexcijfer 103,14 (basis 1996 = 100) en evolueert overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare Schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient te worden gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen wordt gekoppeld.

§ 5. Het in § 1 bedoelde bedrag wordt ieder jaar aangepast. De Koning stelt hiertoe, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de verhogingscoëfficiënt vast op basis van de beslissing die inzake de maximale marge voor de loonkostenontwikkeling wordt genomen in uitvoering van hetzij artikel 6, hetzij artikel 7 van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de werkgelegenheid en tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen.»;

«Art. 6. — § 1er. Le montant annuel de la garantie de revenus s'élève au maximum à (5.763,75 EUR). Sans préjudice de l'application de la section 2 du présent chapitre, ce montant est octroyé à l'intéressé qui satisfait aux conditions d'âge prévues aux articles 3 et 17, qu'il partage ou pas la même résidence principale avec une ou plusieurs autres personnes.

Sont censés partager la même résidence principale, le demandeur et toute autre personne qui réside habituellement avec lui au même endroit.

La résidence habituelle ressort soit de l'inscription dans les registres de la population de la commune du lieu de résidence soit de tout document officiel ou administratif attestant la réalité d'une résidence commune.

§ 2. Le coefficient 1,50 s'applique au montant visé au § 1er pour tout bénéficiaires qui satisfait aux conditions d'âge prévues aux articles 3 et 17, qu'il partage ou non sa résidence principale avec une ou plusieurs autres personnes.

§ 3. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, augmenter le montant visé au § 1er. Ce montant, une fois indexé, ne peut en aucun cas être inférieur au seuil de pauvreté mensuel calculé annuellement au 1er janvier de l'année en cours.

§ 4. Le montant visé au § 1er est lié (à l'indice 103,14 (base 1996 = 100)) et varie conformément aux dispositions de la loi du 2 août 1971 organisant un régime de liaison à l'indice des prix à la consommation des traitements, salaires, pensions, allocations et subventions à charge du Trésor public, de certaines prestations sociales, des limites de rémunération à prendre en considération pour le calcul de certaines cotisations de sécurité sociale des travailleurs, ainsi que des obligations imposées en matière sociale aux travailleurs indépendants.

§ 5. Le montant visé au § 1er est adapté tous les ans. À cet effet, le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le coefficient de revalorisation sur la base de la décision qui est prise en matière de marge maximale pour l'évolution du coût salarial, en exécution soit de l'article 6, soit de l'article 7 de la loi du 26 juillet 1996 relative à la promotion de l'emploi et à la sauvegarde préventive de la compétitivité.»

Art. 17. — Artikel 7 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 7. — § 1. De inkomensgarantie kan pas worden toegekend na onderzoek van de bestaansmiddelen en van de pensioenen. Alle bestaansmiddelen en pensioenen, van welke aard of oorsprong ook, waarover de betrokkene beschikt, komen in aanmerking voor de berekening van de inkomensgarantie, behoudens de door de Koning bepaalde uitzonderingen.

De Koning bepaalt met welke bestaansmiddelen bij het vaststellen van de inkomensgarantie geen rekening wordt gehouden.

§ 2. Het totaal van de in § 1 bedoelde bestaansmiddelen en pensioenen wordt, na aftrek van de in de artikelen 8 tot 10 en 12 bedoelde vrijstellingen, meegedeeld aan de betrokkene.

Het resultaat van deze berekening wordt, na aftrek van de in artikel 11 bedoelde vrijstelling, in mindering gebracht op het in artikel 6 bedoelde jaarbedrag.

§ 3. De Koning bepaalt onder welke omstandigheden en onder welke voorwaarden het in artikel 6, § 1, vermelde bedrag zonder een nieuw onderzoek naar de bestaansmiddelen naar het in artikel 6, § 2, bedoelde bedrag wordt omgezet. De Koning mag daartoe geen onderscheid maken tussen de status van alleenstaande en die van samenwonende.»;

Art. 18. — Artikel 8 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 8. — Bij de berekening van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met het niet vrijgestelde gedeelte van het kadastraal inkomen van de onroerende goederen waarvan de betrokkene samen of alleen de volle eigendom of het vruchtgebruik heeft.

De Koning stelt het vrijgestelde gedeelte vast. Hij bepaalt eveneens de coëfficiënt waarmee het niet vrijgestelde gedeelte vermenigvuldigd wordt om als bestaansmiddel in aanmerking te worden genomen.

De Koning:

1) stelt nadere regels vast wanneer de betrokkene eigenaar of vruchtgebruiker van een onroerend goed in onverdeeldheid is;

2) bepaalt in welke gevallen, onder welke voorwaarden en in welke mate het kadastraal inkomen in aanmerking wordt genomen van een onroerend goed

Art. 17. — L'article 7 de la loi du 22 mars 2001 instituant la garantie de revenus aux personnes âgées, est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 7. — § 1er. La garantie de revenus ne peut être accordée qu'après une enquête sur les ressources et les pensions. Toutes les ressources et les pensions, quelle qu'en soit la nature ou l'origine, dont disposent l'intéressé sont prises en considération pour le calcul de la garantie de revenus, sauf les exceptions prévues par le Roi.

Le Roi détermine les ressources dont il n'est pas tenu compte pour le calcul de la garantie de revenus.

§ 2. Le montant total des ressources et des pensions visées au 1er est, après déduction des immunisations visées aux articles 8 à 10 et 12, communiqué à l'intéressé.

Le résultat de ce calcul est, après déduction de l'immunisation visée à l'article 11, porté en déduction du montant annuel visé à l'article 6.

§ 3. Le Roi détermine les circonstances et les conditions selon lesquelles le montant mentionné à l'article 6, § 1er, est porté au montant mentionné à l'article 6, § 2, sans qu'il soit procédé à une nouvelle enquête sur les ressources. Dans ce but le Roi ne peut établir de distinction entre le statut d'isolé ou de cohabitant.»;

Art. 18. — L'article 8 de la même loi est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 8. — Pour le calcul des ressources, il est tenu compte de la partie non immunisée du revenu cadastral des biens immobiliers dont l'intéressé a, à titre personnel ou par indivis, la pleine propriété ou l'usufruit.

Le Roi détermine la partie immunisée. Il détermine également le coefficient appliqué à la partie non immunisée à prendre en considération à titre de ressources.

Le Roi:

1) détermine des règles particulières lorsque l'intéressé est propriétaire ou usufruitier de biens immobiliers indivis;

2) détermine dans quels cas, à quelles conditions et dans quelle mesure est pris en compte le revenu cadastral d'un bien immobilier grevé d'hypothèque, ou

waarvan de betrokkene eigenaar of vruchtgebruiker is en dat met een hypotheek is bezwaard of mits betaling van een lijfrente werd verworven;

3) bepaalt de regels waarmee bij de vaststelling van de bestaansmiddelen rekening wordt gehouden wanneer het onroerend goed waarvan de betrokkene eigenaar of vruchtgebruiker is, in het buitenland is gelegen.»;

Art. 19. — In artikel 10, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 20 juli 2006, wordt de eerste zin vervangen door de volgende bepaling:

«Wanneer de betrokkene roerende of onroerende goederen om niet of onder bezwarende titel heeft afgestaan vanaf de periode van tien jaar die, naargelang het geval, aan de in artikel 3 of 17 van de wet bedoelde leeftijd voorafgaat, wordt een inkomen als bestaansmiddelen in rekening gebracht.»;

Art. 20. — In artikel 12, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 18 oktober 2004, worden de woorden «en/of aan de personen waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt» weggelaten;

Art. 21. — In artikel 13, § 5, van dezelfde wet, worden de woorden «en/of aan de personen waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt» weggelaten.».

VERANTWOORDING

Art. 16. Dit amendement verhoogt eensdeels de inkomensgarantie voor ouderen tot de armoedegrens en schakelt anderdeels voor datzelfde inkomen de status van samenwonende gelijk met die van alleenstaande.

Art. 17. Dit amendement schakelt voor de inkomensgarantie voor ouderen de status van samenwonende gelijk met die van alleenstaande.

Art. 18 tot 21. Zie artikel 17.

acquis moyennant le paiement d'une rente viagère, dont l'intéressé est propriétaire ou usufruitier;

3) fixe les modalités suivant lesquelles il est tenu compte, pour la détermination des ressources, des biens immobiliers sis à l'étranger, dont l'intéressé est propriétaire ou usufruitier.»;

Art. 19. — À l'article 10, alinéa 1er de la même loi, modifié par la loi du 20 juillet 2006, les mots: «et/ou aux personnes avec qui il partage la même résidence principale» sont supprimés;

Art. 20. — À l'article 12, alinéa 1er de la même loi, modifié par la loi du 18 octobre 2004, les mots: «et/ou aux personnes avec qui il partage la même résidence principale» sont supprimés;

Art. 21. — À l'article 13, § 5, de la même loi, les mots: «et/ou aux personnes avec qui il partage la même résidence principale» sont supprimés.».

JUSTIFICATION

Art. 16. Cet amendement d'une part, augmente le revenu garanti aux personnes âgées au niveau du seuil de pauvreté et, d'autre part, aligne pour ce même revenu le statut de la personne cohabitante sur celui des isolés.

Art. 17. Cet amendement aligne pour le revenu garanti aux personnes âgées le statut de la personne cohabitante sur celui des isolés.

Art. 18 tot art. 21. Voir article 17.

Nr. 9 VAN MEVROUW **GENOT c.s.**Art. 22 (*nieuw*)

Een hoofdstuk VII invoegen, dat artikel 22 bevat en luidt als volgt:

«HOOFDSTUK VII. — Overgangsbepalingen

Art. 22. — De afstemming op de armoedegrens van de bedragen van de in de artikelen 3, 5, 8, 1°, 14 en 15 van dit wetsvoorstel bedoelde uitkeringen geschiedt stapsgewijs en wordt gespreid over een periode van vier jaar vanaf de inwerkingtreding, volgens de hierna vermelde nadere regels:

1) 25% van het verschil tussen het bedrag van de uitkering en de armoedegrens gedurende het eerste jaar;

2) 33% van het overblijvende verschil tussen het bedrag van de uitkering en de armoedegrens gedurende het tweede jaar;

3) 50% van het overblijvende verschil tussen het bedrag van de uitkering en de armoedegrens gedurende het derde jaar;

4) 100% van het overblijvende verschil tussen het bedrag van de uitkering en de armoedegrens gedurende het vierde jaar.».

VERANTWOORDING

Dit amendement voorziet in overgangsmaatregelen teneinde de budgettaire inspanning draaglijk te maken die nodig is om de in de voorgaande amendementen vastgestelde doelstellingen te halen, door te voorzien in een stapsgewijze, over een periode van vier jaar gespreide vermindering van het verschil tussen het bedrag van de uitkering en de armoedegrens.

N°9 DE MME **GENOT ET CONSORTS**Art. 22 (*nouveau*)

Insérer un chapitre VII, comprenant l'article 22, rédigé comme suit:

«CHAPITRE VII. — Mesures transitoires

Art. 22. — L'alignement sur le seuil de pauvreté des montants des allocations visées aux articles 3, 5, 8, 1°, 14 et 15 de la présente proposition de loi est progressif et étalé sur une période de quatre ans à daté de son entrée en vigueur selon les modalités suivantes:

1) 25% de l'écart entre le montant de l'allocation et le seuil de pauvreté la première année;

2) 33% de l'écart restant entre le montant de l'allocation et le seuil de pauvreté la deuxième année;

3) 50% de l'écart restant entre le montant de l'allocation et le seuil de pauvreté la troisième année;

4) 100% de l'écart restant entre le montant de l'allocation et le seuil de pauvreté la quatrième année.».

JUSTIFICATION

Cet amendement prévoit des mesures transitoires afin de rendre supportable l'effort budgétaire nécessaire pour atteindre les objectifs fixés dans les amendements précédents en prévoyant une réduction progressive, étalée sur quatre ans, des écarts entre le montant des allocations et le seuil de pauvreté.

Zoé GENOT (Ecolo-Groen!)
Georges GILKINET (Ecolo-Groen!)
Wouter DE VRIENDT (Ecolo-Groen!)